

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (61)

KİMİ...

Kimi ruhunu seçer kötü nef'sten ziyâde
Kimi nefsine esir gör şeytana piyade
Küçümser etmez haya o nefse esir güya
Dalmış derin uykuya rüyada Paşazade

GÖSTERİŞ İÇİN

Üç gün gösteriş için baş eğik nâmerde râm
Makam ücreti olmuş işle de işler haram
Dün geçti yarını yok an yaşıyor pespaye
Bir tek dünyası gaye ahret hayatı dram

FERYÂD

Dosta feryâd etmeden bil yakın kendi yâdın
Kabz-ı ervah kaydında bir adım sonra adın
Ne geçmişi yaşadın say ne geldi gelecek
Doğmadın çiçek böcek sahi neydi murâdın

AĞYAR-I YAR (DÜYEK USULÜ)

Güyâ seversin nedir bu hâlin
Dilinde yar var gönülde ağyar
Neharı gelsin melal leyalin
Erir şu karlar gelir baharlar

TEGÂFÜL EYLEME

Hasrettedür gönlüm inan gel naz tegâfül eyleme
Gör kim şu sevdadan yanan gel naz tegâfül eyleme
Kalbim midür tek aldanan cevr içre cevr lezzet sanan
Gör kim şu sevdadan yanan gel naz tegâfül eyleme

DİYET

Ne makam'çün ne de kâm'çün veremem zerre diyet
İstiğnâdadur hürriyet Hak tarık'çün ciddiyet
Senün olsun miri maldan bil haram hem iltimas
Kaç ateşten etme temas ah hırkadur haysiyet

UTANMAZ

Heyhat heyhat kendin bilir numune-i imtisal
Nefse uymuş sarhoş olmuş virâne-i bî mîsâl
Utanmaz hiç hayâ kalkmış yüzde desen perde yok
Hem karnı tok nasihate insanlık ona masâl

UNUTTU SANDIM (DÜYEK)

Unuttu sandım meğer unutmaz
Bu aşk'sa yandım gönül uyutmaz
Sever inandım içinde tutmaz
Bu aşk'sa yandım gönül uyutmaz

HAYAT

Bilemedim nedir hayat ırak sandım da firâk
Anladım ah haykırarak fânî seyyâle imiş.

İMTİHAN

İmtihandır sınanmak'çün arz'a salındı da ruh
Müptelâ-yı lezzet oldu cümleden sermest güruh
Eyvah eyvah ne aldandı şeytana kandı âdem
Vicdan bastı sırra kadem nefs'le ilan oldu sulh

DELİ GÖNÜL (EVFER USÛLÜ)

Anlamıyor mu sor aşka düşen gönül
Aşk ateşinde kor gör yine şen gönül
Ah delisin de sen ah deli sen gönül

Dur delisin de sen dur deli sen gönül

VAH GÖNÜL (EVFER USULÜ)

Tattı inandı gör vah geçemez gönül
Dert mi safâ mı aşk vah seçemez gönül
Yâre açar sitem vah kaçamaz gönül
Aşk mı bu kördüğüm vah açamaz gönül
Vah geçemez gönül vah seçemez gönül
Vah açamaz gönül vah kaçamaz gönül

AŞK DİYE...

Aşk diye açtı ağuş pûr nağme cûş u hurûş
Ol zehri eyledi nûş mecnûna döndü adem
Elem çekti demâdem leyl'e gark oldu nehâr
Daim azap ah ü zâr gör yine bî tevahhuş

MÜPTELAYIM

Müptelâyım düştüm gama anlamadım hâlimi
İRdeledim hayâlimi içre buldum zâlimi
Lâl eyledi ah kâlimi kimseler bilmez benden
Ayıramam misl ü can ten nehar vü leyâlimi

KABİRDE MAHKEMEN VAR

Belki aldandı kadı elbet bilmez murâdı
Sen hey nefsin berbâdı kabirde mahkemen var
Nufüzün oldu güyâ gayret et alem duya
Dal dal derin uykuya kabirde mahkemen var
Gaspettin ya kotarıp sandın unuttur garip
Zebani söyler varıp kabirde mahkemen var
Sendin ya sana şâhid göz kulak verdi vâhid
Say ki göründün zâhid kabirde mahkemen var
Var eyledi seni Hakk bütün zorun bilsin halk
Kalk ey gafil uyan kalk kabirde mahkemen var

HARAM

Bin âdemin hakkını ye kasıl öyle pek yaman
Aklın gibi az zanneyle siler san onu zaman
Be hey cahil durma aman yaşa bu hayat sana
Harama gir kana kana ahirde halin duman

ASL-I HAYAT

Can çıkmadan câna çıkıp rûhu eyle temâşâ
Mücerret olup zamandan asl-ı hayâtı yaşa

ŞU FÂNİDEKİ DURUMUM...

Ne sövene dilsiz oldum ne dövene elsiz'im
Dünya için tûl-i emel ahrete emelsiz'im
Ya Derviş ya nef'se köpek bilmem nedir murâdım
Hâlâ şu fânide yâdım içinde temelsiz'im

ÂDEMİN DURUMU

İz'an eyleyemez adem şol fânide kâm sanır
Verir makam'çün ahreti Emr-i Hakk ahkam sanır

GÖNÜL

Yâd-ı fâni ile sanma âbâd olursun gönül
Gel bâkiyi bul aldanma berbâd olursun gönül
Deli derler sana amma bil basîret sendedir
Geçmede dem elindedir ah şâd olursun gönül

GIDA

Ehl-i dîli karîb eyler o senin gam dediğin
Elemelerin lezzet olur zikr'olur söylediğin

Gıda ruhun gıdasıdur kut-u diyâr-ı bekâ
Zayi olur bâd-ı hevâ fânîde beslediğin

CUMA

Huşû ile parlar dâim her birinin simâsı
Mübarek hem ne güzel gün mü'minlerin cumâsı

ÇARESİZLİK...

Gözler görür akıl görmez ah nideyim şimdi ben
Geçer ömür zaman durmaz çiledeyim şimdi ben
Bel bükülmüş diş dökülmüş dizler tutmaz yine de
Can sîne kimse almaz ki gideyim şimdi ben

ALDANMA GÖNLÜM (USUL RAKS AKSAGI)

Sevda fısıldar ol yâr-i dildar
Aldanma gönlüm aldanma zinhar
Bir gonca bin hâr cevr içre gülzar
Aldanma gönlüm aldanma zinhar
Ah ol füsunkar eyler giriftar
Aldanma gönlüm aldanma zinhar
Ah âh ü zar var ah âh ü zar var
Aldanma gönlüm aldanma zinhar

GÜNEŞİ OL GÜNDÜZÜN

Niçin diye soramam bugün sonbahar yüzün
Güz yaprağı andırır güzel yüzünde hüznün
Sen güze de bir gülsün gül kal bahar aşkına
Geçer dönme şaşkına güneşi ol gündüzün

SÖZ

Hakka vasl edecek söz ise söyle
Yoksa neyleyeyim gayrısı fânî
Yaşlı oldu beden hızlıca böyle
Kalp vü rûha ölüm yok dedi sâni

MÂHİTÂBİM (RAKS AKSAĞI)

Gönlümde sensin aklımda sensin
Bilmem hitâbım ey mahitâbım
Gör içtinâbım gör ızdırâbım
Girdâb-ı sevdâ ah ben harâbım
Dur sorma cânâ bilmem cevabım
Bilsem de suskun bak pür hicâbım
Gör içtinâbım gör ızdırâbım
Girdâb-ı sevdâ ah ben harâbım

DOĞRULUK

Tövbe artık istemem kendim doğrulmadan hak
Dedim kendi kendime ah sen bir haline bak
Kanına dahi girmiş o pis hâlet iltimas
Temizlenden olmaz evvel sen ol pir-ü pâk
Riya için arz-ı endam gonca kurur bilir çendan
Geçer candan geçmez ondan ne ezadır ah bilinmez
Cefadır hem bedene yük illa görünecek büyük
Görmez insan misli höyük ne beladır ah bilinmez

MUKALLİT

Mecazdan mest ü berduşun nârâ-i bîhûşuna sus
Aşk-ı Hüdânın zikriyle coşarak hû diyene küs
Tam ecnebiden tevarüs ah mukallit utan nâdân
Utan çabuk dön hatâdan eyleme şerre teşebbüs

CAMA KANMA

Solacak güle aldanma derd-i aşkı yektâ sanma
Ah o bin firaktır yanma gam içre gam çekme gönül
Fâni olanları anma güneşe dön cama kanma
Ah o bin firaktır yanma gam içre gam çekme gönül